

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Ing. P. Š., MBA**, zast. Mgr. Martinem Čermákem, advokátem se sídlem Štefánikova 136/66, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2016, čj. JMK 52742/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu Brně ze dne 19. 4. 2018, čj. 62 A 87/2016-130,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Martinu Čermákovi, advokátovi, **se p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 16 456 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 23. 7. 2012 Úřad městské části Brno-Královo Pole, odbor územního plánování a stavebního řízení (stavební úřad), vydal dodatečné stavební povolení

na stavbu *nového zděného oplocení části pozemku p. č. X, k. ú. K. P., při hranici s pozemky p. č. X a p. č. X, vše k. ú. K. P., u rodinného domu S. 1124/6 na pozemku p. č. X, k. ú. K. P.* Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které Magistrát města Brna rozhodnutím ze dne 16. 11. 2012 zamítl a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

[2] Dne 27. 11. 2015 podal žalobce žádost o obnovu řízení o dodatečném povolení výše uvedené stavby oplocení. Rozhodnutím ze dne 12. 1. 2016 stavební úřad žádost žalobce zamítl, protože byla podána po uplynutí tříměsíční subjektivní lhůty ve smyslu § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalobce totiž ve své žádosti výslovně uvedl, že o tvrzených nových skutečnostech se dozvěděl v prosinci 2013; žádost tak mohl podat pouze do března 2014.

[3] Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví citovaným rozhodnutím zamítl. Žalovaný se ztotožnil s názorem stavebního úřadu o uplynutí subjektivní lhůty a dále konstatoval, že žádný z důvodů uváděných žalobcem nesplňuje požadavky § 100 správního řádu. Žalobce směřoval řízení ve věci dodatečného povolení oplocení s jinými řízeními, která se týkala stavby tzv. garážového komplexu na pozemcích p. č. X a p. č. X, k. ú. K. P.. Tyto stavby však nebyly předmětem řízení o dodatečném povolení oplocení, jehož obnovy se žalobce domáhal.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou podanou u krajského soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, ve které uvedl, že mu správní orgány trvale a nezákonně upírají ústní jednání a místní šetření. Krajský soud „znevážil“ stěžovatelem prosazovaný celospolečenský zájem na předmětu žaloby a nijak se nevyjádřil k jeho tvrzení o systémové špatné činnosti správních orgánů v oblasti územního plánování a veřejné správy. Dále stěžovatel popsal svou argumentaci týkající se Aktualizace územního plánu města Brna, kterou řešily soudy ve správním soudnictví v roce 2015. Krajský soud podle stěžovatele pochybil, pokud ve věci neprovedl místní šetření, protože pak nemohl zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Stěžovatel NSS navrhl, aby provedl ve věci místní šetření a ústní jednání.

[6] Kasační stížnost stěžovatele doplnil dne 18. 12. 2018 ustanovený advokát. Konstatoval, že podstatou řízení je snaha stěžovatele zabránit stavbě garážového komplexu, kvůli níž je postaveno dotčené oplocení. Názor krajského soudu a žalovaného, že stavba oplocení nemá žádnou souvislost se stavbou garážového komplexu, je minimálně předčasné, protože důkazy nebyly hodnoceny ve vzájemných souvislostech. Stěžovatel zjistil „nové skutečnosti o souvislosti stavby oplocení a garážového komplexu“ až dne 5. 10. 2015, kdy obdržel kopii projektové dokumentace garážového komplexu od projektanta Ing. S.. Do té doby neměl možnost souvislost staveb ozřejmit; ta mohla vyjít najevo také při požadovaném místním šetření. Žádosti o povolení obnovy řízení o dodatečné povolení stavby mělo být vyhověno.

pokračování

[7] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své vyjádření k žalobě.

[8] Dne 22. 3. 2019 podal stěžovatel doplnění kasační stížnosti a blanketní návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který doplnil o nezbytné náležitosti dne 5. 4. 2019. Stěžovatel připojil listinu „Odložené vyjádření majitele domu S. 8 ke kontrolní prohlídce na sousedním pozemku“ ze dne 5. 3. 2019, fotodokumentaci a několik sdělení brněnských úřadů.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Ačkoliv stěžovatel nepodřadil důvody kasační stížnosti pod žádné z písmen § 103 odst. 1 s. ř. s. a výslovně neuvedl, čeho se domáhá, NSS z obsahu kasační stížnosti dovodil, že ji stěžovatel podává z důvodů dle písm. a) a b) citovaného ustanovení a navrhuje zrušení napadeného rozsudku krajského soudu.

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] NSS připomíná, že stavební úřad zamítl žádost stěžovatele o obnovení řízení o dodatečném povolení oplocení pro opožděnost, neboť byla podána po uplynutí subjektivní lhůty dle § 100 odst. 2 správního řádu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí doplnil, že žádný z důvodů uváděných v žádosti nesplňoval požadavky § 100 odst. 1 správního řádu.

[12] Podle § 100 odst. 1 správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Podle odst. 2 účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.*

[13] Soudy ve správním soudnictví jsou oprávněny přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a to v mezích důvodů, o něž správní orgán rozhodnutí opřel a jež mohou mít vliv na výsledek správního řízení (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Pokud stěžovatel učiní předmětem řízení před správním soudem otázku, která nemohla ovlivnit výsledek správního řízení, resp. se míjí s důvodem, pro který byla jeho žádost zamítnuta, soud takovou žalobu zamítne a v odůvodnění rozsudku vyloží, proč tak učinil. Jak NSS uvedl v rozsudku ze dne 25. 7. 2018, čj. 8 Azs 59/2018-59, č. 3776/2018 Sb. NSS,

„[ú]čelem správního soudnictví je rozhodovat ve věcech, které mají dopad do subjektivních práv fyzických a právnických osob [...] Pokud by byly soudy nuceny materiálně přezkoumávat každou žalobní námitku i v případě, že zjevně nemůže ovlivnit výsledek správního řízení, mohlo by to vést až k ochromení soudní kontroly správních orgánů.“

[14] Předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci mohlo být pouze to, zda žádost stěžovatele o obnovu řízení o dodatečném povolení oplocení byla podána včas. O tom byl stěžovatel opakovaně krajským soudem poučen na jednání konaném u krajského soudu dne 19. 4. 2018. Jinými řízeními a rozhodnutími vedenými před stavebním úřadem či žalovaným ani postupy těchto orgánů v nich, proti nimž žalobce v žalobě a při jednání u krajského soudu také brojil, se krajský soud zabývat nemohl.

[15] Stěžovatel v žádosti o obnovu řízení podané dne 27. 11. 2015 uvedl, že v „*rámci studia spisového materiálu a nahlížení do spisu v prosinci 2013*“ našel projektovou dokumentaci ke stavbě garážového komplexu, žádost o sloučené stavební a územní řízení garážového komplexu a fotodokumentaci ze srpna 2013. Na podkladě těchto listin požadoval obnovu řízení o dodatečném povolení oplocení. Jak již konstatoval krajský soud, na který NSS v podrobnostech odkazuje, stavební úřad nijak nepochybil, pokud zamítl žádost pro opožděnost z důvodu uplynutí tříleté subjektivní lhůty, jež uběhla v březnu 2014. Také žalovaný postupoval správně, pokud dovodil, že projektová dokumentace ke stavbě garážového komplexu nijak nesouvisí s řízením o dodatečném povolení stavby oplocení. Takovou souvislost stěžovatel neozřejmil v žádosti o obnovu řízení, žalobě a ani v kasační stížnosti. Pouze ze skutečnosti, že obě stavby se týkají téhož sousedního pozemku, takovou souvislost v žádném případě dovodit nelze. I kdyby se tedy stěžovatel skutečně o existenci této projektové dokumentace dozvěděl až v říjnu 2015 (což je ovšem vyvráceno samotným obsahem jeho žádosti o obnovu řízení), nejedná se o důvod ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu, pro který by mělo být obnoveno řízení o dodatečném povolení oplocení. Případné nařízení ústního jednání a místního šetření žalovaným či krajským soudem, jakož i provedení navrhovaných listinných důkazů, nemohlo nijak přispět k posouzení toho, zda byla žádost stěžovatele o obnovu řízení podána včas; tuto otázku bylo možné jednoznačně posoudit na základě správního a soudního spisu. Ani NSS neshledal v řízení o kasační stížnosti důvod k nařízení ústního jednání či místního šetření. Pro posouzení věci by rovněž bylo nadbytečné, aby NSS prováděl k důkazu listiny a fotodokumentaci doložené stěžovatelem v řízení o kasační stížnosti.

[16] NSS shrnuje, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného podané dle § 65 s. ř. s. se krajský soud správně zabýval tím, zda byl stěžovatel dotčen na svých konkrétních veřejných subjektivních právech, pokud jeho žádost byla posouzena jako opožděná. V řízení naopak nebylo prostoru k posouzení „celospolečenského zájmu“, jak stěžovatel dovozoval v kasační stížnosti.

[17] Kasační námitky stěžovatele směřující proti napadenému rozsudku krajského soudu tedy nejsou důvodné.

[18] Pro úplnost NSS konstatuje, že argumentace stěžovatele týkající se přezkumu Aktualizace územního plánu města Brna, kterou uváděl v kasační stížnosti, nemá žádnou

pokračování

souvislost s postupem krajského soudu v nyní projednávané věci, a proto se jí NSS blíže nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[20] NSS již nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože ve věci rozhodl před uplynutím lhůty k tomu stanovené (§ 73 odst. 4 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[21] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti úspěch neměl a žalovanému, který měl ve věci úspěch a měl by právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady s tímto řízením nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

[22] Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen Mgr. Martinem Čermákem, advokátem, který mu byl ustanoven usnesením NSS ze dne 13. 7. 2018. Náklady spojené se zastoupením, tj. hotové výdaje a odměnu za zastupování, hradí v takovém případě stát. Zástupci NSS přiznal odměnu za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, doplnění kasační stížnosti (do něhož dle NSS spadá také návrh na přiznání odkladného účinku), dvě porady s klientem dne 19. 9. 2018 a 8. 10. 2018] a dále 4 × 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b), c) a d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 13 600 Kč. Zástupce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto je odměna zvýšena o částku odpovídající této dani (tj. 21 %). Částka v celkové výši 16 456 Kč bude vyplacena z účtu NSS ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu